

Propovijed
Williama Marriona Branhama
„... u dane glasa...” Otk. 10, 7

PATMOS VIZIJA
OTKRIVENJE SEDAM CRKVENIH DOBA
2. POGLAVLJE

Uvod

Kroz izuzetnu službu Williama Branhama Duh Sveti je ispunio biblijska proroštva iz Malahije 4, 5 - 6, Luke 17, 30 i Otkrivenja 10, 7. Ta je služba, koja se proširila diljem svijeta, kulminacija mnogih drugih biblijskih proroštava i nastavak Božjeg djelovanja kroz Njegovog Duha u ovom posljednjem vremenu. Sveto Pismo govori o ovoj službi kao onoj koja će pripremiti ljude za drugi Kristov dolazak.

Naša je molitva da se pisana Riječ Božja upiše u vaša srca dok u molitvi budete čitali ovu poruku.

Iako je uloženo mnogo truda da bi se osigurao točan prijevod, najbolju predodžbu propovijedi brata Branhama daju audio zapisi na engleskom jeziku.

Na web stranici:

www.messagehub.info

možete pronaći i besplatno preuzeti te isprintati preko 1,100 propovijedi Williama Branhama na mnogim jezicima u audio i tekstualnom obliku.

Ova se propovijed smije kopirati i dijeliti pod uvjetom da se neizmijenjena kopira u cijelosti te da se dijeli besplatno.

Za više informacija o izuzetnoj službi Williama Branhama, kao i za besplatne knjige i propovijedi te video materijale ili kontakt s vjernicima u Hrvatskoj, posjetite:

www.biblijski-vjernici.com

PATMOS VIZIJA

Ivan na Patmosu

Otk. 1, 9: "Ja, Ivan, brat vaš i sudionik nevolje, kraljevstva i postojanosti Isusa Krista, bijah na otoku zvanom Patmos zbog Riječi Božje i zbog svjedočanstva Isusa Krista."

Ovaj niz vizija otkrivenja osobe Isusa Krista dan je Ivanu dok je bio prognan na otok Patmos. Ovaj se mali otok nalazi pedesetak kilometara od obale Male Azije u Egejskom moru. Budući da je stjenovit i vrvi zmijama, gušterima i škorpionima, imao je malenu komercijalnu vrijednost, te ga je Rimsko Carstvo koristilo za kaznenu koloniju gdje su smještali okorjele kriminalce, političke zatvorenike, itd.

Primijetit ćete da se Ivan obraća kršćanima kao brat u nevolji. Baš je u to vrijeme rana crkva prolazila kroz velika progonstva. Nije se samo "posvuda pričalo protiv" njihove religije, već su i sami ljudi bili zatvarani i ubijani. Ivan je, kao mnoštvo drugih, sada izdržavao kaznu zatvora zbog Riječi Božje i svjedočanstva Isusa Krista. Kad su ga uhitili, uzaludno su ga pokušavali ubiti kuhajući ga u ulju dvadeset i četiri sata. Zatim su ga pobješnjeli i nemoćni časnici osudili na Patmos kao vrača. Ali Bog je bio s njim i bio je pošteđen napustivši otok i vrativši se u Efez gdje je ponovno nastavio biti pastor sve do svoje smrti.

Vizije koje je Ivan imao pokrivaju vremensko razdoblje od dvije godine, 95. - 96. godine nakon Krista. One su najupečatljivije od svih vizija u Riječi. Cijela knjiga je izložena u simbolima i zbog toga je meta čestog kritičizma i rasprava. Međutim, ona zaista na sebi ima Božji pečat. To ju čini autentičnom i od velike vrijednosti svima koji čitaju ili slušaju njene svete stranice.

U DUHU NA DAN GOSPODNJI

Otk. 1, 10: "Bijah u Duhu u Dan Gospodnji kad začuh iza sebe jak glas, kao u trube."

"Bijah u Duhu." Nije li to baš lijepo? O, ja to volim. Ove bi riječi mogli nazvati "punina kršćanskog života". Ako ćemo živjeti kao kršćani, moramo biti u NJEGOVOM Duhu. Ivan nije govorio da je bio u svom vlastitom duhu. To ne bi donijelo ove vizije. Morao je biti Duh Božji. Isto tako i s nama mora biti Duh Božji ili su naši naponi uzaludni. Pavao je rekao: "Molit ću se u Duhu, pjevat ću u Duhu, živjet ću u Duhu." Ako će mi išta dobro doći, to mora

biti otkriveno po Duhu, potvrđeno Riječju i očitovano rezultatima koje donosi. Kao što je Ivan trebao biti u Duhu da bi primio ova velika svježa otkrivenja od Isusa, isto tako i mi sigurno trebamo biti u Duhu da bi razumjeli otkrivenja koja nam je Bog dao da po njima živimo u Njegovoj Riječi, jer je to isti Duh.

Pogledajte na to na ovaj način. I više nego puno njih čita Bibliju gdje kaže u Djelima apostolskim 2, 38: "Pokajte se i neka se svaki od vas krsti u Ime Isusa Krista za oprostjenje grijeha, i primit ćete dar Duha Svetoga," i samo nastave dalje. Oni to ne vide. Da su vidjeli to ulazeći u Duh, znali bi da se, ako žele primiti Duha Svetoga, trebaju pokajati, i krstiti u Ime Gospoda Isusa i zatim će Bog biti vezan dužnošću ispuniti Svoju Riječ ispunjavajući ih Duhom Svetim. Oni nikada ne uđu u Njegov Duh, inače bi im se dogodilo točno onako kako Riječ kaže. Molite se Bogu za otkrivenje po Njegovom Duhu. To je prvi korak. Uđite u Duh.

Dopustite mi upotrijebiti jednu drugu ilustraciju. Pretpostavimo da trebate iscjeljenje. Što Riječ kaže? Dakle, svi smo to pročitali bezbroj puta, ali kad smo to čitali nismo ušli u Duh. Jesmo li tražili Boga za Njegovog Duha da nas pouči pravoj istini toga? Da jesmo, pozvali bismo starješine, priznali svoje grijehe, bili bismo pomazani i za nas bi se molilo, i to bi bilo to. Možda ono ne bi došlo odmah, ali u Njegovom je Duhu sve to već gotovo. Nema drugog žalbenog suda. Bog će ispuniti Svoju Riječ. O, trebamo ući u Duh i tada će stvari biti riješene. **NEMOJTE NAJPRIJE IĆI KROZ DJELA. UĐITE U DUH I ZATIM IDITE KROZ DJELA, I PROMATRAJTE ŠTO ĆE BOG UČINITI.**

Jeste li ikada primijetili kako svijet ulazi u duh stvari koje su u svijetu? Oni odlaze na svoje utakmice, svoje sportske događaje i svoje plesove. Ulaze u duh toga. Ne sjede tamo kao zidno cvijeće, poput starih osušeni štapova. Ulaze pravo u ugođaj stvari i postaju dio stvari. Ali, o, kako oni mrze kršćane zbog toga što ulaze u Duh Božje Riječi. Nazivaju nas fanaticima i svetim valjačima. I nema toga što ne bi učinili kako bi pokazali svoju mržnju i neodobravanje. Ali, zanemarite to. To možete očekivati, jer znate odakle to dolazi. Samo nastavite i uđite u Duh proslavljanja.

Naš duh je čist. On je svjež. On je stvaran. On je razborit i ozbiljan, ali ipak i pun radosti Gospodnje. Kršćanin bi trebao biti pun životne radosti i pun zadovoljstva u Gospodu, kao što je to svijet kad se naslađuje i uživa u svojim zadovoljstvima. I kršćani i svijet su ljudi, i jedni i drugi imaju osjećaje. Razlika je u tome što su kršćanska srca i osjećaji jedino u Gospodu Slave i Njegovoj ljubavi, dok svijet zadovoljava tijelo.

Dakle, kaže da je Ivan bio u Duhu na Dan Gospodnji.

Omega, Početak i Kraj, Otac, Sin, Duh Sveti, Onaj koji bijaše, koji jest, koji ima doći, Svemogući, SVE U SVEMU. Tamo je On, Začetnik i Završitelj. Dostojno je to Janje! On je dokazao Svoju vrijednost kupivši naše spasenje samim Sobom. Sada On stoji u svoj Svojoj sili i svoj Svojoj slavi sa svime predanim Njemu kao Sucu.

Da, tamo On stoji između stalaka za svijeće, sa zvijezdama u Svojoj ruci. Noć je, jer tada koristimo svjetiljke za svjetlo i tada se vide zvijezde kako sjaje i odražavaju svjetlo sunca. I mračno je. Crkva hoda po vjeri u tami. Njen Gospod je otišao s ove zemlje, ali Duh Sveti još uvijek svijetli kroz crkvu, dajući svjetlo ovom starom grijehom prokletom svijetu. I te zvijezde također odražavaju Njegovo svjetlo. Jedino svjetlo koje one imaju je Njegovo svjetlo. Kako je mračno – kako duhovno hladno. Ipak, kad On dođe u sredinu, svjetlo je, i toplo, i crkva je ovlaštena i kroz Njega čini djela koja je On činio.

O, kad bismo Ga mogli na trenutak vidjeti, kao Ivan. Kakvi bismo ljudi mi trebali biti, stojeći pred Njim u taj dan!

Ako još niste predali svoj život Njemu, okrenite svoje srce k Bogu ovog trenutaka, i kleknite upravo tu gdje jeste, i zatražite Njegovo oprostjenje za vaše grijehe i predajte svoj život Njemu. Zatim ćemo zajedno pokušati pristupiti sedmerim crkvenim dobima, i dok to činimo, ja se molim da Bog pomogne ovom nedostojnom sluzi otkriti Njegovu Riječ vama.

Nemoj biti uplašen. Ja sam Prvi i Posljednji. Ja sam Onaj koji živi, i mrtav bijah, a gle živim u vijeke vjekova." Čega se tu ima bojati? Osuda koja je pala na Njega na križu, u grobu, i kad se On spustio, bila je za nas. On je primio sav glavni udarac rane grijeha i sada dakle nema osude onima koji su u Kristu Isusu. Dakle, naš "Odvjetnik" je jamačno naš "Sudac". On je oboje, "Odvjetnik" i "Sudac". Kao Sudac, "slučaj je riješen" – završen je. Sada dakle nema osude. Zašto bi se crkva bojala? Koje obećanje je On ikada iznevjerio očitovati pred nama? Zašto bi se bojali kazne ili smrti? Sve je to pobijedeno. Ovdje je moćni pobjednik. Ovdje je Onaj koji je pobijedio oba svijeta, vidljivi i nevidljivi. Ne kao Aleksandar koji je osvojio svijet u 33. godini i nije znao kamo se drugdje okrenuti za daljnja osvajanja, pa je umro kao žrtva grijeha i raskalašenog života. Ne kao Napoleon koji je osvojio cijelu Europu, ali je naposljetku poražen kod Waterlooa i prognan na Elbu, samo da bi uvidio da je poražen. Ali ništa nije moglo pobijediti Krista. On koji je sišao, sada je uzišao iznad svih i Njemu je dano Ime koje je iznad svakog imena. Da, On je pobijedio smrt, pakao i grob, i ima njihove ključeve. Što On odriješi, odriješeno je, i što On sveže, svezano je. Tome nema promjene. Nije bilo pobjednika prije Njega i nema ni jednog uz Njega. Samo On je Spasitelj, Otkupitelj. On je JEDINI Bog i "Gospod Isus Krist" je Njegovo Ime.

"Nemoj se bojati Ivane. Nemoj se bojati, stado malo. Sve što Ja jesam, ti si baštinik toga. Sva Moja sila je vaša. Moja svemogućnost je vaša dok Ja stojim u vašoj sredini. Ja nisam došao donijeti strah i neuspjeh, već ljubav, i hrabrost i sposobnost. Dana Mi je sva vlast i vaša je da ju koristite. Vi recite Riječ i Ja ću je izvršiti. To je Moj savez, a on nikada ne može iznevjeriti."

SEDAM ZVIJEZDA I SVIJEĆNJAKA

Otk. 1, 20: "Tajna sedam zvijezda koje si vidio u Mojoj desnici, i sedam zlatnih svijećnjaka: sedam zvijezda anđeli (glasnici) su sedam crkava, a sedam svijećnjaka koje si vidio sedam je crkava."

Već smo otkrili istinu ovih dviju tajni. O, nismo otkrili tko su bili ovih sedam glasnika, ali Božjom pomoći hoćemo i ta tajna će biti završena. Sedam doba znamo. Nabrojana su u Riječi i pozabavit ćemo se sa svakim kako bi došli do ovog posljednjeg doba u kojem živimo.

Ali u jednom posljednjem završnom prizoru ovog poglavlja pogledajte Njega kako stoji tamo posred zlatnih stalaka za sviće sa sedam zvijezda u Svojoj desnici. O, zapanjujuće je vidjeti Njega kako stoji tamo u Svom Vrhovnom Božanstvu. On je Sudac, Svećenik, Kralj, Orao, Janje, Lav, Alfa,

O, evo stiha koji stvarno uzrokuje razdor. Nije da je to potrebno ili neophodno, ali neki jednostavno ne vide što Riječ zaista kaže.

Prije svega, nalazimo neke divne ljude koji Dan Gospodnji nazivaju danom šabata, što je njima subota. Zatim postoje drugi koji Dan Gospodnji nazivaju nedjeljom, prvim danom u tjednu. Međutim, kako bi mogao biti i jedan od tih dana, ili čak oba zajedno, jer Ivan je bio u Duhu dobivajući te vizije u vremenskom razdoblju od dvije godine. Zapravo se dogodilo to da je Ivan bio uznesen u Duhu i prenesen u Dan Gospodnji koji tek ima doći. Biblija govori o Danu Gospodnjem koji se treba dogoditi u budućnosti i Ivan sada vidi stvari tog budućeg Dana. Ali u međuvremenu, kako bi riješili nedoumice, otkrijmo točno što je danas šabat.

Šabat, kakvog poznamo iz Novog zavjeta, NIJE držanje određenog dana. Nemamo niti jedne jedine zapovijedi da držimo subotu za šabat, niti imamo i jednu zapovijed da držimo prvi dan u tjednu, što je nedjelja. Evo istine o šabatu, što znači "počinak". Heb. 4, 8: "Jer da ih je Jošua uveo u počinak (ili dan počinaka), ne bi nakon toga govorio o drugom danu. Dakle, preostaje počinak (držanje šabata) narodu Božjem. Jer tko je ušao u Njegov počinak i sam je počinio od svojih vlastitih djela kao i Bog od Svojih." Jeste li čuli tu ključnu frazu u posljednjem dijelu stiha? "Bog je počinio od Svojih vlastitih djela." Bog je dao Izraelu sedmi dan za njihov šabat na uspomenu Svog vlastitog djela u kojem je stvorio svijet i sve što je u njemu, a onda prestao stvarati. On je počinio od Svog rada. On je otpočinio. Dakle, bilo je u redu dati počinak šabata ljudima koji su svi istovremeno bili na jednom mjestu, tako da su svi mogli držati određeni dan. Danas je polovica svijeta u svjetlosti, dok je druga polovica u mraku, tako da to uopće ne bi funkcioniralo. Ali to je samo argument s prirodne strane.

Pogledajmo što nas Biblija naučava o ovom poćinku šabata. "Jer tko je ušao u Njegov poćinak." Ovaj ulazak nije samo ulazak nego i ostajanje u poćinku. To je "vjećni poćinak" kojeg je sedmi dan samo tip. "Sedam" je dovršenje. "Osam" je ponovno "prvi" dan. Isusovo uskrsnuće je bilo prvog dana u tjednu dajući nam vjećni život i vjećni poćinak šabata. Tako vidimo zašto nam Bog nije mogao dati niti jedan odrećeni dan u tjednu kao šabat (poćinak). Mi smo "ušli" i "ostali" u našem poćinku što Izrael *nije* mogao učiniti jer je imao samo sjenku istinske stvarnosti koju mi uživamo. Zašto se vraćati na sjenku kad sada imamo stvarnost?

Ovaj poćinak, ili trajni šabat, primamo Isusovim pozivom. On je rekao u Mt. 11, 28 - 29: "Dođite k Meni svi koji ste umorni i opterećeni i Ja ću vam dati poćinak. Uzmite jaram Moj na sebe, i učite od Mene... i naći ćete poćinak (ili držanje šabata, ne dan, već vjećni život, šabat) dušama svojim." Bez obzira

koliko ste dugo umorni pod svojim teretom grijeha, bilo da je to deset godina, trideset godina, ili pedeset godina ili dulje, dođite sa svojim umornim iscrpljenim životom i naći ćete Njegov počinak (istinski šabat). Isus će vam dati počinak.

Dakle, što je točno taj počinak koji će Isus dati? Iz. 28, 8 - 12: "Svi su stolovi puni bljuvotina i nečistoće, nigdje čista mjesta nema! Koga će On to učiti mudrosti? Kome će objasniti doktrinu? Odviknutim od mlijeka i odbijenim od prsiju? Jer pravilo mora biti na pravilu, pravilo na pravilu, redak na retku, redak na retku, malo tu i malo tamo: jer mucavim će usnama i drugim jezikom govoriti ovom narodu. Kome On reče: 'Ovo je počinak (šabat), dajte umornima da otpočinu (ili drže Njegov šabat), i ovo je osvježanje,' ipak ne htjedoše poslušati." Ovdje je to prorokovano, upravo ovdje u Izaiji. I ispunilo se oko 700 godina kasnije na Pedesetnici kada su svi bili ispunjeni Duhom Svetim točno onako kako je bilo rečeno da će biti. Ovo je istinski šabat koji je bio obećan. Stoga su, kada su bili ispunjeni Duhom Svetim, prestali sa svojim svjetovnim poslovima, svjetovnim djelima, svojim zlim putovima. Duh Sveti je preuzeo kontrolu nad njihovim životima. Oni su ušli u počinak. To je vaš počinak. To je vaš šabat. To nije dan, niti godina, već vječno ispunjenje i blagoslov u Duhu Svetom. Vi prestajete, a Bog čini. To je Bog u vama koji hoće i djeluje po Svojoj dobrohotnosti.

Dopustite mi napomenuti još jednu stvar o subotarima koji tvrde da se mi sastajemo krivog dana u tjednu kad se sastajemo nedjeljom, prvim danom. Evo što je Justin rekao u drugom stoljeću. "U nedjelju se održava sastanak svih koji žive u gradovima i selima i čita se odlomak iz apostolskih memoara i zapisa, koliko god to vrijeme dopušta. Kad se završi s čitanjem, predsjedavajući u propovijedi upozorava i potiče na nasljedovanje tih plemenitih stvari. Nakon toga svi se mi ustanemo da bi uputili zajedničku molitvu. Na kraju molitve su, kao što smo opisali, pred nas postavljeni kruh i vino i iznesena je zahvala, a zajednica odgovara: "Amen." Zatim su svakome raspodijeljeni komadići i pojedeni, a đakoni ih nose u kuće odsutnih. Tada bogati i oni koji žele daju priloge prema njihovoj slobodnoj volji i skupljeno se ostavlja predsjedavajućem koji time opskrbljuje siročad, udovice, zatvorenike, strance u potrebi." Prema tome vidimo da su oni koji tvrde da je rana crkva nastavila sa židovskom tradicijom sastajanja posljednjeg dana tjedna u potpunom neznanju onoga što povijest zaista govori i stoga nisu dostojni povjerenja.

O, kad bi ljudi mogli doći Njemu i naći taj počinak. U svim srcima postoji čežnja za tim počinkom, ali većina ne zna odgovor. Tako pokušavaju zadovoljiti čežnju religioznim postupkom držanja određenih dana ili prihvaćanjem denominacijskih crkvenih vjerovanja i dogmi. A ne uspijevajući

66, 8. Taj dan dolazi uskoro. Smokvino stablo je propupalo. Izraelci čekaju Mesiju. Oni Ga očekuju i njihova se očekivanja samo što nisu ispunila. Izrael će biti duhovno ponovno rođen, jer mu njegovo Svjetlo i njegov Život samo što nisu otkriveni.

U Otk. 21, 23: "I gradu ne treba sunca ni mjeseca da u njemu svijetle; ta slava ga je Božja obasjala i svjetiljka mu je Janje." Ovo je Novi Jeruzalem. U tom će gradu biti Janje i zbog Njegove prisutnosti neće biti potrebno svjetlo. Tamo neće izlaziti i sjati sunce, jer je sam On tamo Sunce i Svjetlo. Nacije koje dođu u njega hodat će u Njegovom svjetlu. Niste li sretni što je nad nama taj dan? Ivan je vidio dolazak tog dana. Da, Gospode Isuse, dođi brzo!

Malahija 4, 1 - 3: "Jer evo dan dolazi koji će gorjeti poput peći; svi oholi i svi koji čine zlo bit će strnjika: dan koji dolazi spalit će ih - govori Jahve nad Vojskama - da im neće ostaviti ni korijena ni grančice. A vama koji se Imena Moga bojite Sunce Pravde će ogranuti s iscjeljenjem u zrakama, i vi ćete izlaziti poskakujući kao telad na pašu. Gazit ćete zlikovce, jer će biti pepeo pod tabanima vaših nogu u dan kad ovo učinim - govori Jahve nad Vojskama." Ovdje je ponovo to. SUNCE sjaji u svoj svojoj sili. O, sila Sina Božjega sjaji posred sedam zlatnih svijećnjaka. Tamo On stoji, sudac, On koji je trpio i umro za nas. On je na Sebe uzeo gnjev božanskog suda. On je gazio u kaci bijesa Božjeg gnjeva sam. Kao što smo već naveli, za grješnika je Njegov glas kao zvuk vodopada ili udaranje vode smrtnim valovima o stjenovitu obalu. Ali svetome je Njegov glas kao zvuk ugodne pjesme potoka dok ležite počivajući, zadovoljni u Kristu. Sjajući nad nama svojim toplim zrakama ljubavi, On govori: "Ne boj se, Ja sam Onaj koji bijaše, koji jest, koji ima doći, Ja sam Svemogućí. Uz Mene nema drugoga. Ja sam Alfa i Omega, SVE od toga." On je Ljiljan iz doline i Sjajna zvijezda Danica. On je mojoj duši najljepši od deset tisuća. Da, taj veliki dan je spreman svanuti i Sunce Pravde će ogranuti s iscjeljenjem u Svojim zrakama.

POBJEDNIČKI KRIST

Otk. 1, 17 - 18: "Kad Ga vidjeh, padoh Mu do nogu kao mrtav; a On stavi desnicu Svoju na mene govoreći mi: "Ne boj se, ja sam Prvi i Posljednji, Onaj koji živi, i mrtav bijah, a gle, živim u vijeke vjekova! Amen! I imam ključeve pakla i smrti."

Ni jedno ljudsko biće ne bi moglo podnijeti puni efekt te vizije. U potpunosti izgubivši snagu, Ivan je pao do Njegovih nogu kao da je mrtav. Ali ga je ruka Gospodnja dotakla u ljubavi i glas blagoslova je rekao: "Ne boj se.

oslobodila sužnjeve. Posvuda kamo su išli ovi rani vjernici: "Išli su propovijedajući Evanđelje (Riječ) i Bog je potvrđivao tu Riječ pratećim znamenjima." Bolesni su bili iscijeljeni, đavoli su bili izgnani, a oni su govorili u novim jezicima. To je bila Riječ na djelu. Ta Riječ nije nikada iznevjerila u ustima kršćana koji su vjerovali. I u ovom posljednjem dobu ona je ovdje jača i veća nego ikada u istinskoj nevjesti Riječi. O, stado malo, mala manjino, držite se Riječi, njome ispunite svoja usta i srca i jednoga će vam dana Bog dati kraljevstvo.

7. Lice Mu poput sunca

"A lice Mu kao kad sunce sjaji u svoj svojoj sili." Matej 17, 1 - 13: "Nakon šest dana uze Isus Petra, Jakova i Ivana, brata njegovoga, te ih povede na visoku goru, nasamo, i preobrazi se pred njima. I zasja Mu lice kao sunce, a halje Mu postadoše bijele kao svjetlost. I gle, ukazaše im se Mojsije i Ilija, razgovarahu s Njime. Odgovori tada Petar i reče Isusu: 'Gospode, dobro nam je ovdje biti. Ako hoćeš da načinimo ovdje tri šatora, Tebi jedan, Mojsiju jedan i jedan Iliji.' Dok je on još govorio, kad gle, svijetao ih oblak zasjeni, i gle, glas iz oblaka govoraše: Ovo je Moj ljubljeni Sin, u kojemu mi je zadovoljstvo. Njega slušajte!' Kad to čuše učenici, padoše ničice i silno se prestrašiše. Pristupi im Isus, dotakne ih i rekne: 'Ustanite i ne bojte se.' A podigavši oči ne vidješe nikoga doli Isusa samog. I dok su silazili s gore, zapovjedi im Isus, govoreći: 'Nikom ne kazujte viđenje dok Sin Čovječji od mrtvih ne uskrsne.' Upitaju ga Njegovi učenici govoreći: 'Zašto onda pismoznanci govore da najprije mora doći Ilija?' A Isus im odgovori i reče: 'Ilija će doista najprije doći i sve će obnoviti. No velim vam da je Ilija već došao, ali ga nisu prepoznali, nego su mu učinili što im se prohtjelo. Tako će i Sin Čovječji pretrpjeti od njih.' Tada razumješe učenici da im je govorio o Ivanu Krstitelju."

Dakle, u Mateju 16, 28, što je uvod u Matej 17, 1 - 13, Isus je rekao: "... Neki od ovih što ovdje stoje neće okusiti smrt dok ne vide Sina Čovječjeg gdje dolazi u Svom kraljevstvu." A ta tri apostola su vidjela upravo to – redosljed Njegovog drugog dolaska. Vidjeli su Ga preobraženoga tamo na vrhu gore. Njegove su haljine blistale bjelinom, a lice Mu je sjalo kao Sunce na svom vrhuncu. I tamo su, kad se On pojavio, stajali Mojsije i Ilija sa svake strane. To je upravo onako kako On ponovno dolazi. Zaista će najprije doći Ilija i vratiti srca djece (nevjeste) nazad k Apostolskoj Doktrini Riječi otaca. Malahija 4, 5 - 6: "..."

Izrael je već nacija. On je sada afirmiran sa svojim vojskama, mornaricom, poštanskim sustavom, zastavom i svime što ima nacija. Ali još se treba ispuniti Pismo koje kaže: "... ili hoće li se nacija odjednom roditi? ..." Iz.

u tome mnogi probaju piće, lumpovanje i sve fizičke razularenosti misleći da se u svjetovnim užicima može nalaziti nekakvo zadovoljstvo. Ali u tome nema počinka. Oni puše i piju tablete da bi smirili svoje živce. Ali nema počinka u zemaljskim napitcima. Oni trebaju Isusa. Trebaju nebeski lijek, počinak Duha.

Onda većina od njih ide nedjeljom u crkvu. To je dobro, ali čak ni tamo nemaju pojma kako pristupiti Bogu i kako Ga proslavljati. Isus je rekao da je pravo proslavljanje u Duhu i istini, Ivan 4, 24. Međutim, kakvo proslavljanje možete dobiti u crkvi koja o Bogu zna toliko malo da na Božić postavlja Djeda Mraza i zečiče na Uskrs? Od kud im to? To su naslijedili od pogana i načinili to dijelom crkvene doktrine. Ali kad se netko okrene Gospodu i bude ispunjen Duhom Svetim, on prestaje sa svim takvim stvarima. On ima počinak u svojoj duši. On zaista počne živjeti i voljeti Boga i proslavljati Ga.

Dakle, vratimo se našem citatu Pisma. Znamo što nije Dan Gospodnji. Ako nije subota, niti nedjelja, što je? Pa, recimo to ovako. Danas zasigurno nije Dan Gospodnji. Ovo je dan čovjekov. Čovjekovo je djelo, čovjekov posao, čovjekova crkva, čovjekova ideja proslavljanja, sve čovjekovo, jer je to čovjekov svijet (kozmos). ALI DAN GOSPODNJI DOLAZI. Da, zaista. Upravo u ovo vrijeme Otkrivenja Isusa Krista, Ivan je bio uznesen Duhom i prenesen Duhom u Veliki Dan koji dolazi. Dan Gospodnji je kad se završe dani čovjekovi. Tada će kraljevstva ovoga svijeta postati kraljevstva našega Boga. Dan Gospodnji je kad se spuste sudovi i nakon toga dolazi milenij. Upravo sada svijet radi s kršćaninom ono što želi raditi. Nazivaju ga svakakvim zlim imenima, rugajući mu se. Ali dolazi taj veliki i znameniti dan kada će svijet plakati i jaukati, jer Janje dolazi u gnjevu suditi svijetu. Upravo tada će pravedni imati svoj dan s Gospodom, jer će zlikovci biti spaljeni, a pravednici će gazeći po njihovom pepelu ući u milenij. Malahija 4, 3: "Gazit ćete zlikovce, jer će biti pepeo pod tabanima vaših nogu u dan kad ovo učinim - govori Jahve nad Vojskama."

GLAS POPUT TRUBE

Otk. 1, 10: "... kad začuh iza sebe jak glas, kao u trube." Ivan je bio u Duhu i tada je vidio velik i divan dan Gospoda Isusa i svu Njegovu svetu silu. Budućnost se imala otkriti, jer ga je Bog htio poučiti. Ivan nije rekao da je to bila truba. Bio je poput trube. Dakle, kad truba trubi u tome ima nešto hitno. To je poput vjesnika, kraljevskog glasnika, koji dolazi ljudima. On trubi u trubu. To je hitan poziv. Ljudi se okupljaju kako bi slušali. (Izrael se uvijek okupljao zvukom trube). Nešto važno je blizu. "Poslušajte to!" Tako je ovaj

glas imao isti poziv hitnosti kao i truba. Bio je jasan i snažan, zapanjujuć i razbudljiv. O, kad bismo mi danas mogli čuti Božji glas poput trube, jer to je "Evandeoska truba" koja oglašava "riječ proroštva" da nas osvijesti i pripremi za ono što dolazi na zemlju.

ZAPOVIJED DA PIŠE

Otk. 1, 11: "Kako govori: 'Ja sam Alfa i Omega, Prvi i Posljednji,' i, 'što vidiš, napiši u knjigu te pošalji sedmerim crkvama u Aziji: u Efez, Smirnu, Pergam, Tijatiru, Sard, Filadelfiju i Laodiceju.'" Evo. Prvi i Posljednji, Alfa i Omega: to je SVE od toga. Jedan istinski Bog. Glas i Riječ Božja. Stvarnost i istina su na dohvat ruke. Kako je to biti u Duhu. O, moj Bože, biti u prisutnosti Boga i čuti Ga... "Što vidiš, napiši u knjigu te pošalji sedmerim crkvama." Glas koji je proglasio Svoju Riječ u edenskom vrtu i na gori Sinaj, glas koji se također čuo u uzvišenoj slavi na gori Preobraženja, još se jednom oglasio, a ovaj put sedmerim crkvama s potpunim i konačnim otkrivenjem Isusa Krista.

"Ivane, zapiši vizije. Zabilježi ih za doba koja će uslijediti, jer su to istinita proroštva koja se MORAJU ispuniti. Zapiši ih i pošalji, obznanjujući ih."

Ivan je prepoznao taj glas. O, vi ćete prepoznati taj glas kad On pozove, ako ste jedan od Njegovih.

ZLATNI STALCI ZA SVIJEĆE

Otk. 1, 12: "Okrenuh se vidjeti glas koji govoraše sa mnom. I okrenuvši se ugledah sedam zlatnih svijećnjaka." Ivan ne kaže da se okrenuo vidjeti onoga čiji je glas čuo, nego se okrenuo vidjeti glas. O, to mi se sviđa. On se okrenuo vidjeti glas. Glas i osoba su jedno te isto. Isus je RIJEČ. Ivan 1, 1 - 3: "U početku bijaše Riječ i Riječ bijaše s Bogom - i Riječ bijaše Bog. Ona u početku bijaše s Bogom. Sve je po Njemu postalo i bez Njega nije postalo ništa što je postalo." Ako ikada budete mogli zaista vidjeti Riječ, vidjet ćete Isusa.

Kad se Ivan okrenuo, vidio je sedam zlatnih svijećnjaka. Zapravo, to su bili stalci za svijeće. A prema 20. stihu oni su sedam crkava: "Sedam svijećnjaka koje si vidio sedam je crkava." Da bi predstavljali crkve, teško bi

nakane srca." Iz usta Mu izlazi oštar dvosjekli mač koji je RIJEČ BOŽJA. Otk. 19, 11 - 16: "I vidjeh nebo otvoreno, kad gle: konj bijel, a Onaj što sjedi na njemu, zvan Vjerni i Istiniti, sudi i vojuje u pravедnosti. Oči mu kao plamen ognjeni, a na glavi Mu mnoge krune: ima ime napisano koje nitko ne zna doli On sam. Ogrnut je ogrtačem umočenim u krv, a ime Mu glasi: Riječ Božja. Za njim idu vojske nebeske na bijelim konjima, odjevene u fini lan, bijel i čist. Iz usta Mu izlazi oštar mač da njime sasiječe pogane, i vladat će njima palicom željeznom. On gazi u kaci bijesa i gnjeva Boga Svemogućega. Na ogrtaču Mu i na boku napisano ime: KRALJ KRALJEVA I GOSPODAR GOSPODARA."

Ivan 1, 48: "Natanael Mu reče: 'Odakle me poznaješ?' Isusu mu odgovori i reče: 'Vidjeh te prije nego što te Filip pozvao, dok si bio pod smokvom.'" Tu je to. Kad On dođe, ta Riječ će doći protiv svih naroda i svih ljudi. I nitko joj se neće moći suprotstaviti. Ona će otkriti što je bilo u svakom srcu, kao što je On učinio s Natanaelom. Božja Riječ će pokazati tko je činio Božju volju, a tko nije. Ona će obznaniti skrivena djela svakog čovjeka i zašto ih je činio. Ona će rastaviti. Zato kaže u Rim. 2, 3: "A misliš li, o čovječe, ti što sudiš one koji takvo što čine, a sam činiš isto, da ćeš izbjeći sudu Božjemu?" Zatim nastavlja govoreći kako će Bog suditi ljudima. To je ovdje u stihovima 5 do 17. Otvrđnuto, nepokajničko srce će biti suđeno. Djela će biti suđena. Motivi će biti suđeni. Neće biti pristranosti pred Bogom, već će svi biti suđeni po toj Riječi, nitko to neće izbjeći. Oni koji su čuli, ali nisu poslušali bit će suđeni po onome što su čuli. Oni koji su počivali na tome govoreći da to vjeruju, ali to nisu živjeli, bit će suđeni. Svaka će tajna izaći na vidjelo i bit će javno razglašena. O, tada ćemo zaista razumjeti povijest. Neće ostati niti jedna tajna iz svih doba.

Ali znate li da On otkriva tajne srca muškaraca i žena u *ovom* dobu u kojem mi živimo? Tko bi drugi mogao otkriti tajne srca osim same Riječi? Heb. 4, 12: "Živa je, uistinu, Riječ Božja i djelotvorna; oštija od svakog dvosjeklog mača pa prodire do rastavljanja duše i duha, zglobova i moždine te proniče misli i nakane srca." To je Riječ. Ona djeluje gdje je poslana, jer je Ona (Riječ) puna sile. Isti Duh koji je bio u Isusu (Riječi) ponovno je prisutan u crkvi u ovom posljednjem dobu kao posljednji znak pokušavajući odvratiti ljude od suda jer oni koji odbace Njega (Riječ) već su sada došli pod osudu, iznova Ga razapinjući. Heb. 6, 6: "Pa otpali, ponovno obnoviti na pokajanje kad sami razapinju Sina Božjega i javno Ga ruglu izlažu."

Dakle, Pavao je rekao da je Riječ došla u snazi, kao i u glasu. Propovijedana Riječ je zapravo demonstrirala sebe. Poput plamenog, oštrog mača, ona je otišla do svijesti ljudi, i poput kirurškog noža odstranila bolesti i

uzastopnim crkvenim dobima. Oni nisu nazvani imenima. Oni su samo izloženi kao sedmorica, jedan za svako doba. Od efeškog doba, pa sve do ovog laodicejskog doba, svaki je glasnik donio ljudima poruku istine nikad ne propustivši održati ju Riječju Božjom, tom određenom crkvenom dobu. Svaki se držao nje. Bili su nepokolebljivi u svojoj vjernosti originalnom svjetlu. Kad se svako doba udaljilo od Boga, Njegov je vjerni glasnik vratio to doba natrag k Riječi. Njihova je snaga bila od Gospoda ili inače to ne bi nikada mogli zaustaviti. Oni su bili sigurni u Njegovu skrbi, jer ih ništa nije moglo istrgnuti iz Njegove ruke niti ih je išta moglo rastaviti od ljubavi Božje, bilo to bolest, pogibao, golotinja, glad, mač, život ili smrt. Bili su istinski predani Njemu i držani Njegovom svemogućnošću. Nije ih brinulo progonstvo koje ih je zateklo. Bol i izrugivanje bili su samo razlog za dati slavu Bogu što su smatrani dostojnima da trpe za Njega. I u zahvalnosti za Njegovo spasenje gorjeli su svjetlošću Njegova života i odražavali Njegovu ljubav, postojanost, krotkost, uzdržljivost, blagost i vjernost. I Bog ih je podržao s čudesima, znamenjima i čudima. Bili su optuženi da su fanatici i sveti valjači. Bili su optuživani od organizacija i izrugivani, ali su ostali vjerni Riječi.

Dakle, nije teško ustati i ostati vjeran crkvenom vjerovanju. To je lako, jer đavo je upravo iza svega toga. Ali sasvim je nešto drugo biti vjeran Božjoj Riječi i vratiti se nazad onome što je Riječ izvorno proizvela nakon Pedesetnice.

Nedavno mi je jedan čovjek rekao da mora da je Rimokatolička crkva prava crkva jer je bila vjerna onome što je vjerovala svih godina, i nastavila je rasti i nije se mijenjala. To uopće nije tako. Bilo koja crkva s vladom iza sebe, i s vlastitim crkvenim vjerovanjem koje uopće nije Riječ i bez očitovane službe kojom bi uzbunila đavla, zasigurno da može opstati. To nije bio kriterij. Ali kad pomislite na tu malu skupinu čiju su članovi piljeni na dvoje, kojima su hranjeni lavovi, proganjani i tjerani od nemila do nedraga i ipak ostali vjerni Riječi – dakle to bi nedvojbeno *mora* biti Bog. Kako su oni preživjeli svoju bitku vjere, te i dalje opstali: TO je čudo.

A ova utjeha nije samo za glasnike sedam crkvenih doba. Svaki istinski vjernik je u ruci Božjoj, i može crpiti iz Njegove ljubavi i sile i primiti punu blagodat svega onoga što je Bog vjerniku. Ono što Bog daje glasniku i kako On blagoslivlja i upotrebljava glasnika svim je vjernicima primjer Njegove dobrote i brige za SVE članove Njegovog tijela. Amen.

6. Dvosjekli mač

"Iz usta Mu izlazi oštar dvosjekli mač." U Hebrejima 4, 12: "Živa je, uistinu, Riječ Božja i djelotvorna; oštija od svakog dvosjeklog mača pa prodiere do rastavljanja duše i duha, zglobova i moždine te proniče misli i

mogli biti svijeće. Svijeća gori neko vrijeme i zatim izgori. Umre. Više je ne bi bilo. Ali stalci za svijeće posjeduju trajnu kvalitetu koju svijeće nemaju.

Ako želite dobiti lijepu sliku svjetiljke, pročitajte o njoj u Zahariji 4, 1 - 6: "Anđeo koji je govorio sa mnom vrati se i probudi me kao čovjeka koji se oda sna budi. I reče mi: 'Što vidiš?' A ja rekoh: 'Vidim, evo, svijećnjak, sav od zlata, s posudom vrh njega; i sedam je svjetiljki na njemu i sedam cjevčica do sedam svjetiljki koje su na vrhu. Dvije su masline kraj njega, jedna zdesna posudi, a druga slijeva.' Odgovorih i rekoh anđelu koji je govorio sa mnom, govoreći: 'Što su to, Gospodaru?' Anđeo koji je govorio sa mnom odgovori mi i reče: 'Zar ne znaš što je to?' Ja rekoh: 'Ne, Gospodaru.' On mi tada odgovori i reče, govoreći: 'Ovo je Riječ Jahvina Zerubabelu: 'Ne silom niti snagom, već 'Duhom' Mojim!' riječ je Jahve nad Vojskama." Ovdje je još jedna svjetiljka od čistog zlata. Ona svijetli zato što ima izobilje ulja koje dobiva iz dva stabla masline koja se nalaze sa svake strane. Ta dva stabla predstavljaju Stari i Novi zavjet, i naravno, ulje tipizira Duha Svetoga, Jedinog koji može dati Božje svjetlo ljudima. Anđeo koji je govorio Zahariji zapravo je rekao: "Ovo što vidiš znači da crkva ne može ništa postići svojom vlastitom silom ili snagom, već Duhom Svetim."

Dakle, razmotrite ovaj stalak za svijeće. Primijetite ćete da ima veliku posudu ili spremnik koji je usred sedam krakova koji izlaze iz njega. Ova posuda je puna maslinovog ulja koje teče kroz sedam fitilja koje se nalaze u sedam krakova. To *isto* ulje gori i svijetli na kraju sedam cjevčica. Ovo se svjetlo nije nikad ugasio. Svećenici su samo nastavili dolijevati ulje u posudu.

Svjetiljka se palila na poseban način. Prvo, svećenik je uzeo vatru sa svetog oltara koja je izvorno bila zapaljena Božjom vatrom. Najprije je upalio svjetiljku koja se nalazila povrh posude. Zatim je upalio drugu svjetiljku plamenom prve svjetiljke. Treća je svjetiljka dobila vatru od druge svjetiljke, kao što je četvrta dobila od treće, i tako dalje dok nije gorjelo svih sedam svjetiljki. Ova je sveta vatra s oltara, prenošena sa svjetiljke na svjetiljku, divan tip Duha Svetoga u sedam crkvenih doba. Izvorno izlivanje Pedesetnice (čije je izlivanje došlo izravno od Isusa na pomirilištu) opskrbljuje Njegovu Crkvu kroz svih sedam doba i savršeno prikazuje da je Isus Krist isti jučer i danas i zauvijek, Bog koji se nikada ne mijenja u Svojoj biti i u Svojim putovima.

U Ivanu 15. poglavlje Isus je rekao: "Ja sam Trs, vi ste grane." On je glavni trs, onaj koji dolazi iz originalnog korijena, iz originalnog sjemena koje u sebi ima život. Dakle, trs ne rađa plod, već to čine grane. Dakle, pogledajte ovo: možete uzeti stablo agruma, kao što je stablo naranče i na njega nakalemiti granu grejpfruta, granu limuna, granu tandela i druge vrste te sorte

i sve će te grane rasti. Ali te nakalemljene grane neće rađati naranče. Nikako. Limunova će grana rađati limune i grejpfrutova grana će rađati grejpfrut i tako dalje. Ipak, te će grane napredovati od života u stablu. Ali ako to stablo ikad pusti još jednu svoju granu, to će biti narančina grana i rađati naranče. Zašto? Jer su život u grani i život u deblu identični, dok to nije bilo tako s nakalemljenim granama. Te nakalemljene grane imaju svoje izvore u drugim vrstama života iz drugih stabala, iz drugih korijena, iz drugog sjemenja. O, one će rađati plod, ali neće roditi naranče. One to ne mogu, jer nisu original.

Takva je i crkva. Trs je rasječen i grane su nakalemljene. Nakalemili su baptističke grane, metodističke grane, prezbiterijanske grane i pentekostalne grane. I te grane rađaju baptistički, metodistički, pentekostni i prezbiterijanski plod. (Denominacijsko sjemenje iz kojeg proizvode svoj plod.) Ali ako trs ikada pusti još jednu svoju granu, ta će grana biti u potpunosti kao sam trs. Ona će biti ista vrsta grane koja je izišla na Pedesetnici. Ona će govoriti u jezicima, prorokovati i imati silu i znamenje uskrslog Isusa Krista u sebi. Zašto? Jer napreduje od prirodnih resursa samog trsa. Vidite, ona nije nakalemljena na trs, ona je ROĐENA u trsu. Kad su te druge grane nakalemljene, sve što su mogle činiti bilo je rađati svoj vlastiti plod jer nisu rođene od tog trsa. One ne znaju o tom originalnom životu i originalnom plodu. Ne mogu znati, jer nisu rođene od njega. Ali da su bile rođene od njega, taj bi isti život koji je bio u originalnoj stabljici (Isusu) došao kroz njih i očitovao se kroz njih. Ivan 14, 12: "Zaista, zaista, kažem vam: tko vjeruje u Mene i on će činiti djela koja ja činim; i veća će od njih činiti jer ja odlazim k Ocu Svome."

Denominacije koje usmjerava čovjek ne mogu biti rođene od Boga, jer je Duh, NE ČOVJEK, taj koji oživljuje.

Kako je uzbudljivo razmišljati o tih sedam svjetiljki koje crpe život i svjetlo iz resursa te glavne posude, jer su imale u nju umočene svoje fitilje. Ovdje je opisan glasnik svakog crkvenog doba. Njegov život gori Duhom Svetim. Njegov fitilj (život) je umočen u Krista. Kroz taj fitilj on crpi sam Kristov život i time crkvi daje svjetlo. Kakvu vrstu svjetla on daje? Isto istijano svjetlo koje je bilo u prvoj upaljenoj svjetiljci. I skroz kroz doba, sve do sadašnjeg vremena glasnika posljednjeg dana, očitovan je isti život i isto svjetlo životom koji je skriven s Kristom u Bogu.

Ne samo da tako možemo reći za glasnike, već je ovdje slikovito opisan svaki istinski vjernik. Svi oni crpe iz istog izvora. Svi su umočeni u istu posudu. Oni su mrtvi sebi i njihovi su životi skriveni s Kristom u Bogu. Oni su zapečaćeni Duhom Svetim. Ef. 4, 30: "I ne žalostite Duha Svetoga, Božjeg, kojim ste zapečaćeni za dan otkupljenja." Ni jedan ih čovjek ne može istrgnuti

svjedoka koji su, po Duhu Svetom, kroz doba svjedočili Kristu i propovijedali Njegovo Evanđelje. Bit će to podizanje glasa svakog čovjeka na sudu protiv grješnika koji nije prihvatio upozorenje. Čut će se glasno i jasno glasovi sedmorice glasnika. Oni vjerni propovjednici koji su propovijedali Isusovu spasiteljsku silu, koji su propovijedali vođeno krštenje u Isusovo Ime, koji su propovijedali ispunjenje i silu Duha Svetoga, koji su stajali s Riječju više nego što su stajali uz svoje vlastite živote, svi su oni bili glas Krista Isusa po Duhu Svetom kroz doba. Ivan 17, 20: "Ne molim samo za ove već i za one koji će po njihovoj riječi vjerovati u Mene."

Jeste li ikada razmišljali kako je čovjeku strašno biti bespomoćno nošen prema vodopadu? Razmislite sada o toj huci dok se približava svojoj sigurnoj i nedvojbenoj propasti. I upravo tako dolazi dan suda kada vas osuđuje huka mnoštva glasova što niste obratili pozornost prije nego je bilo prekasno. Obratite pozornost upravo ovog časa. Jer se ovog trenutka vaše misli bilježe na nebu. Tamo vaše misli govore glasnije od vaših riječi. Poput farizeja koji je toliko puno pričao svojim ustima, ali nije slušao Gospoda, njegovo je srce postalo iskvareno i zlobno dok nije bilo prekasno, čak bi ovo sada mogao biti vaš posljednji poziv da čujete Riječ i prihvatite ju za vječni život. Bit će prekasno kad pristupite huci mnogih glasova suda i propasti.

Ali jeste li ikada primijetili kako zvuk vode može biti ugodan i opuštajući? Ja volim pecati i volim naći mjesto gdje voda žuboreći šapuće. Mogu se samo nasloniti i čuti ju kako donosi mir, i radost i zadovoljstvo mom srcu. Kako sam radostan što sam usidren u nebu počinka gdje glas Gospodnji govori mir, kao što je objavila Riječ voda razdvajanja. Kako bismo trebali biti zahvalni što čujemo Njegov glas ljubavi, i brige, i vodstva i zaštite. I jednog ćemo dana čuti taj isti mili glas kako govori, ne osudom, već dobrodošlicom nama čiji su grijesi oprošteni Njegovom krvlju, čiji su životi ispunjeni Duhom i čiji hod je bio u Riječi. Što bi moglo biti dragocjenije nego čuti mnoštva glasova dobrodošlice i biti okruženi tim mnoštvima koji su vjerovali za vječni život? O, nema ničeg takvog. Molim se da čujete Njegov glas i da ne otvrdnete svoje srce, već da Ga primite kao svoga Kralja.

O, kad biste samo vidjeli to. Baš su vode uništile svijet, ali iste su vode spasile Nou i također spasile cijelu zemlju za Nou. Slušajte Njegov glas, glas Njegovih slugu dok poziva na pokajanje i život.

5. U Njegovoj je desnici bilo sedam zvijezda

"U desnici Svojoj imaše sedam zvijezda." Dakle, naravno, već znamo iz 20. stiha što su zapravo sedam zvijezda. "A tajna sedam zvijezda anđeli (glasnici) su sedam crkava." Dakle, ovdje ni u kojem slučaju ne bi mogli pogriješiti jer nam On to tumači. Ovih sedam zvijezda su glasnici sedmerim

god bi pogledao na zmiju na stupu prihvaćajući značaj toga, jer je to bilo djelo ili spasenje od Gospoda.

Zmija na stupu je tip onoga što je Isus došao postići na zemlji. On je postao tijelom da bi na Sebe uzeo Božje osude za grijeh. Postolje žrtvenog oltara je bilo od čiste mjedi tipizirajući Janje zaklano prije utemeljenja svijeta. Na Njega je već bila pala osuda dok još nije bilo grješnika. Spasenje je potpuno od Gospoda, On je gazio u kaci bijesa Božjeg gnjeva sam. Njegov ogrtač je bio obojen u grimizno Njegovom vlastitom krvlju. Vatreni oganj pravednog suda i gnjeva Božjeg, bio je Njegov udio. On je pretrpio, pravedan za nepravedne. "Dostojan si, o Janje Božje, jer si nas otkupio Svojom vlastitom krvlju." "Za naše grijehе probodoše Njega, za opačine naše Njega satriješe, na Njega pade kazna radi našeg mira i Njegovim smo ranama iscijeljeni." Gospod je na Njega stavio opačine svih nas. On je pretrpio kao što ni jedan čovjek nije nikada pretrpio. Čak je i prije križa prolio velike kapi znoja poput krvi iz Svog tijela kad se u velikoj agoniji nadolazeće patnje u Njegovim venama razdvojila sama krv. Luka 22, 44: "A kako se našao u agoniji, još je žešće molio. I postade znoj Njegov kao velike kapi krvi što su padale na zemlju."

Ali jednog će dana te noge od mjedi stati na zemlju. I On će biti Sudac cijeloj zemlji i pravično i savršeno će suditi čovječanstvu. Neće biti izbjegavanja tog suda. Nema izvrtanja te pravde. Neće biti njenog ublažavanja. Onaj tko je nepravedan i dalje će biti nepravedan, onaj tko je okaljan i dalje će biti okaljan. On koji je Nepromjenjiv se tada neće promijeniti, jer nikad nije i nikada neće. Te će mjedene noge smrskati neprijatelja. One će uništiti antikrista, zvijer i lik, i sve što je loše u Njegovim očima. On će uništiti crkvene sustave koji su uzeli Njegovo Ime samo kako bi iskvarili njegovu divotu, i smrskati ih zajedno s antikristom. Svi zlikovci, ateisti, agnostici, modernisti, liberali, svi će biti tamo. Smrt, pakao i grob će biti tamo. Da, hoće. Jer kad On dođe knjige će se otvoriti. To je kada će se pojaviti čak i mlaka crkva i pet ludih djevice. On će odvojiti ovce od jaraca. Kada On dođe, On će preuzeti kraljevstvo, jer je ono Njegovo, i s Njime će biti tisuće puta deset tisuća, Njegova Nevjesta koja Mu je došla služiti. Slava! O, to je sada ili nikada. Pokajte se prije nego što bude prekasno. Probudite se iz mrtvih i tražite Boga da budete ispunjeni Njegovim Duhom ili ćete propustiti vječni život. Učinite to sada dok ima vremena.

4. *Njegov je glas bio kao zvuk mnogih voda*

Dakle, što predstavljaju vode? Poslušajte to u Otk. 17, 15: "... vode što si ih vidio... to su puci i mnoštva i narodi i jezici." Njegov je glas bio kao zvuk mnoštva koje govori. Što je to? To je sud. Jer ovo su glasovi mnoštva

iz Njegove ruke. Njihove se živote ne može dirati. Vidljivi život gori i sja dajući svjetlo i očitovanja Duha Svetog. Unutrašnji, nevidljivi život je skriven u Bogu i hrani se Riječju Gospodnjom. Sotona ih ne može dotaknuti. Čak ih ni smrt ne može dotaknuti, jer smrt je izgubila svoj žalac, grob je izgubio svoju pobjedu. Hvala Bogu, oni imaju ovu pobjedu u i kroz Gospoda Isusa Krista. Amen i Amen.

VIŠE NIJE SVEĆENIK

Otk. 1, 13: "A posred sedam svijećnjaka netko kao Sin Čovječji, odjeven u halju sve do stopala i opasan oko prsiju zlatnim pojasom."

Tamo On stoji, jedan sličan Sinu Čovječjem. Kao što je dragulj uljepšan stavljanjem na prsten, tako je On proslavljen posred crkava. To je Dan Gospodnji, jer Ga Ivan vidi kako stoji ne kao svećenik, već kao dolazeći Sudac. Zlatni pojas više nije opasan oko struka gdje ga je svećenik morao nositi dok služi Bogu u Svetinji nad svetinjama, već je sada oko Njegovih ramena, jer On sada nije svećenik, već SUDAC. Sada se ispunilo Ivan 5, 22: "Ta Otac ne sudi nikoga, već je sav sud predao Sinu." Njegova je služba izvršena. Svećenstvo je završeno. Dani proroštva su završeni. On stoji opasan kao SUDAC.

SEDMEROSTRUKA SLAVA NJEGOVE OSOBE

Otk. 1, 14 - 16: "A glava Mu i kosa bijele kao bijela vuna, kao snijeg, a oči Mu kao plamen ognjeni; noge Mu nalik sjajnoj mjedi, kao u peći užarene, a glas Njegov kao zvuk mnogih voda. U desnici Svojoj imaše sedam zvijezda; iz usta Mu izlazi oštar dvosjekli mač, a lice Mu kao kad sunce sjaji u svojoj svojoj sili."

Kako je duboko dirljivo i nadahnuto bilo pojavljivanje Isusa Ivanu koji je bio u izgnanstvu zbog Riječi, i pogledajte, Živa RIJEČ sada stoji pred njim. Kakva prosvjetljujuća vizija, jer svaka opisna osobina ima važnost. Kakvo otkrivenje Njegovog slavnog Bića.

1. *Njegova kosa bijela poput snijega*

Ivan prvo primjećuje i spominje bjelinu Njegove kose. Bila je bijela i sjajna kao snijeg. To nije bilo zbog Njegove starosti. O, ne. Sjajno bijela kosa ne označava starost, već iskustvo, zrelost i mudrost. Vječni ne stari. Što je

Bogu vrijeme? Vrijeme Bogu znači malo, ali mudrost znači mnogo. To je kao kad je Salomon tražio Boga mudrost da *sudi* narodu Izraela. Sada On dolazi, Sudac cijele zemlje. On će biti okrunjen mudročću. Upravo to označava bijela i sjajna kosa. Pogledajte to u Dn. 7, 9 - 14: "Gledao sam: prijestolja bjehu postavljena i Pradavni sjede. Odijelo Mu bijelo poput snijega; vlasi na glavi kao čista vuna. Njegovo prijestolje kao plamenovi ognjeni i točkovi kao žarki oganj. Rijeka ognjena tekla, izvirala ispred Njega. Tisuću tisuća služahu Njemu, deset tisuća puta deset tisuća stajahu pred Njim. Sud sjede, knjige se otvoriše. Ja gledah tada, zbog glasa velikih riječi što ih govoraše rog, i dok gledah, zvijer bi ubijena, njezino tijelo uništeno i predano gorućem plamenu. Ostalim zvijerima vlast bi oduzeta, ali im život bi na vrijeme i rok. Gledah u noćnim vizijama i gle na oblacima nebeskim dolazi kao Sin Čovječji i približi se Pradavnome, i dovedu Ga pred Njega. Njemu bi predana vlast, čast i kraljevstvo, da mu služe svi narodi, plemena i jezici. Vlast Njegova vlast je vječna koja nikada neće proći, i kraljevstvo Njegovo ono koje neće biti uništeno." Tu je to. Danijel Ga je vidio s tom bijelom kosom. On je bio Sudac koji je otvarao knjige i sudio iz njih. Danijel Ga je vidio kako dolazi u oblacima. To je točno ono što je Ivan vidio. Obojica su Ga vidjela potpuno jednako. Vidjeli su Suca s Njegovim sudačkim pojasom na Njegovim ramenima, kako stoji čist i svet, pun mudrosti, potpuno kvalificiran suditi svijetu u pravednosti. Haleluja!

Čak i svijet razumije ovu simboliku, jer bi se u drevnim vremenima sudac pojavio i sazvaio sud odjeven u bijelu periku i dugačku odoru koja je označavala njegov potpuni autoritet (odora od glave do stopala) da dijeli pravdu.

2. Njegove oči poput ognja

Razmislite o tome. Te oči koje su jednom bile pomućene suzama žalosti i sažaljenja. Te oči koje su sažaljivo plakale na Lazarovom grobu. Te oči koje nisu vidjele zlobnost ubojica koji su Ga objesili na križ, već su u žalosti plakale: "Oče, oprostí im." Sada su te oči plamen ognjeni, oči Suca koji će uzvratiti onima koji su Ga odbacili.

Od svih ljudskih emocija koje je najviše očitovao kad se pojavio kao Sin Čovječji bila je ova, često je plakao. Ipak je, iza tog plača i te žalosti, još uvijek bio Bog.

Te su iste oči vidjele vizije. Gledale su duboko u srca ljudi i čitale njihove same misli i znale sve njihove razne putove. Iz smrtnih je očiju plamtio Bog koji je vikao onima koji Ga nisu poznavali onakvog kakav je: "... ako ne vjerujete da Ja jesam, umrijet ćete u grijesima svojim." Ivan 8, 24. "Ako ne činim djela Oca Svoga, ne vjerujte Mi; ali ako činim (djela Oca Svoga),

sve ako Meni ne vjerujete, djelima vjerujte..." Ivan 10, 37 - 38. Poput Jeremije iz davnina, On je bio plačujući prorok, jer ljudi nisu prihvatili Riječ Božju i jer su otkrivenje potisnuli u stranu.

Te vatrene plamene oči Suca čak i sada bilježe živote svakog tijela. Gledajući po svoj zemlji, ne postoji ništa što On ne zna. On poznaje želje srca i ono što svaki namjerava učiniti. Nema ništa skriveno što neće biti otkriveno, jer sve je golo pred Njim komu moramo dati račun. Razmišljajte o tome. On zna čak i sada što vi razmišljate.

Da, tamo On stoji kao Sudac s plamenim očima da sudi. Dan milosti je završen. O, kad bi se ljudi pokajali i tražili Njegovo lice u pravednosti dok još ima vremena. Kad bi mogli učiniti da im Njegova prsa budu jastuk prije nego se svijet rastopi u ognju.

3. Noge od mjedi

"Noge Mu nalik sjajnoj mjedi, kao u peći užarene." Mjed je poznata po svojoj izuzetnoj tvrdoći. Ne postoji ništa poznato s čime ju možete kaliti. Ali ova mjed koja opisuje Njegove noge još je upečatljivija jer je podnijela test vatrene peći, test kroz koji nitko drugi nije prošao. I to je potpuno točno. Jer mjed označava božanski sud: sud koji je Bog odredio i izvršio. Ivan 3, 14 - 19: "I kao što je Mojsije podigao zmiju u pustinji, tako mora biti podignut Sin Čovječji, da tko god u Njega vjeruje ne propadne, nego ima život vječni. Jer je Bog tako ljubio svijet da je dao Sina Svoga, jedinorođenoga, da tko god vjeruje u Njega ne propadne nego ima život vječni. Ta Bog nije poslao Sina Svojega na svijet da sudi svijetu, nego da se svijet spasi po Njemu. Tko vjeruje u Njega ne osuđuje se, a tko ne vjeruje već je osuđen jer nije vjerovao u Ime jedinorođenog Sina Božjega. A ovo je taj sud: svjetlo je došlo na svijet, ali ljudi više volješe tamu nego svjetlo jer njihova djela bijahu zla." Br. 21, 8 - 9: "I Jahve reče Mojsiju: 'Napravi otrovnicu i stavi je na stup: tko god bude ujedan, ostatak će na životu ako je pogleda.' Mojsije napravi zmiju od mjedi i postavi je na stup. Ako bi koga ujela zmija, kad bi pogledao mjedenu zmiju ostao bi na životu." Izrael je sagriješio. Grijeh je morao biti osuđen. Tako je Bog zapovjedio Mojsiju da postavi mjedenu zmiju na stup, a onaj tko bi pogledao bio bi spašen od kazne svoga grijeha.

Mjedena zmija na stupu je simbolizirala grijeh iz edenskog vrta gdje je zmijac zaveo Evu navodeći ju na grijeh. Mjed govori o sudu, kao što se vidi u mjedenom oltaru gdje je na žrtvi na oltaru izvršena kazna za grijeh. Kad je Bog osudio Izrael za njegove grijeh u danima Ilije, On je zaustavio kišu i vatreno nebo je postalo poput mjedi. Dakle, u ovoj ilustraciji vidimo da zmija na stupu predstavlja već osuđeni grijeh, jer je napravljena od mjedi, pokazujući da je božanski sud već pao na grijeh. Tada je ozdravljen svatko tko